

Barcelona, 14 setembre del 1954

Calc/0364
UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill:

Un inusitat agombolament de feina i de mals de cap, i els tràfecs de Bellaterra pels Jocs Florals i altres actes que en abundància es celebren pel setembre, han estat causa de què no em fos possible escriure't el passat dissabte, contestant a la teva carta del dia 2.

La setmana passada vareig tenir una curta entrevista amb en Vidal. Em va lliurar els records que ens dúia de part vostra per a mi i en Joan i convinguèrem que de retorn de París, on marxava l'endemà amb la seva senyora, ens visitarien a Bellaterra per a parlar llargament de vosaltres i dels projectes de retorn. Mercès pels records. Son molt bonics.

En Joan va rebre oportunament la teva carta del 23 d'agost. El seu contingut ens va emocionar a tots. Haurà d'aprofitar un dematí de diumenge, per a contestar-la, quan siguem a Barcelona. Desde Bellaterra no li serà possible. Sortim de bon matí, per a que pugui entrar a l'Acadèmia a les 8. A quarts de dues ens enternem a Bellaterra i ha de dedicar la tarda als estudis. Els donen molta tasca. De vegades en sis hores no l'acaba. Si jo no hagués fet de secretari "gris" dels Jocs Florals, no se n'hauria sortit. Vaig ajudar-lo el que vaig poguer i la festa es va celebrar el passat diumenge amb gran lluïdesa. En Joan va quedar molt bé. Va llegir el seu discurs amb un gran aplom, sense afectació i s'endugué les simpaties de tothom. Corregué la veu entre els intel·lectuals assistents a l'acte (entre els quals el professor Arimon, de l'Institut d'E.C.) de que el jove secretari era fill de Pere Calders. Hi tinguerem invitats la família Sala en ple. Abans de l'acte de repartir els premis un folklorista autèntic (un pastor del Vallespir) ens va entretenir explicant costums i fetes pastorívols, il·lustrant la seva xerrada amb acords de flauta, meravellosos de simplicitat i sentiment. Després sota el patronatge del "Teatre Intim" de Barcelona s'estrenà a l'aire lliure una curta comèdia del professor occità Ma. Roquetta, que assistí a l'estrena. L'obra du per títol "L'Espill". El 90 per cent dels espectadors ignorava qui na mena de cosa significa aquest mot. Si mes no varem guanyar el fer-los'hi saber.

En Grase, editor de la cl.lecció popular "Lletres" (un volum de 80 pàgines cada mes, d'obres inèdites) va ~~xxa~~ assetjar-me per totes bandes demanant-me que intercedís perquè hi vulguis col·laborar. Un llibre teu passaria davant de tots els que te en cartera. És un minyó actiu, dinèmic, que es lliga ardidament a les empreses que escomet. No m'he compromés a res. En tot cas quan s'hagi editat el teu llibre, en podrem tornar a parlar.

En Cruzet segueix absent de Barcelona, on baixa cada 8 o 10 dies, amb les hores comptades. Divendres em va trucar per telèfon excusant-se per no poguer-me rebre. Però això no suposa cap ajornaments als mutus propòsits, que de totes maneres fins per l'octubre no començaran a prendre forma. Per a es tot el què et puc dir.

El senyor Vidal va informar-me de que, realment, el pare de la Rosa segueix greu, sostingut només per la seva enorme vitalitat. Ja sabeu com desitjo el seu alleujament. Doneu-li records molt afectuosos de part meua. Entre el programa de realitzacions del "Teatre Intim" patrocinat per Grases, hi figura "Les noies enamorades". Digueu-li, si això l'anima una mica.

Una forta abraçada per a tu i la Rosa i per als menuts tota l'apassionada estimació dels seus avis